

Boszorkány szerelmi varázslása

Sógornőnknek a' apja, az nagyon sok, rengeteg ilyen dógot tudott. Hogy az anyyit, mink azt elhallgattuk egész nap, mer' reggeltől estélig egybe dolgoztunk. Az kifogyhatatlan volt ilyen dolgokbul. S mondja, hogy a' egyik... kolegáskodott egy fiatalemberrel, mer' akkor ők még fiatalok vótak és annak valami, Királyfán valami lányhoz járt, de nem akart neki udvarolni, csak valami, úgy kényszert érzett, hogy őneki oda muszáj menni. Nem akart, nem akart, de aszongya, hogy este, má' nem emlékszek pontosan hány órakor, megállt egy, hogyan mondták azt, fűrészelő bak. Megállt előttük egy fűrészelő bak, őneki arra muszáj vót ráülni, s az hogy elvitte Királyfára. Ilyeneket beszélt a Józsi bácsi.

És aztán aszongya, hogy ott meg má' sütöttek, főztek, kínálgatták mindennel. De különben vót egy tányéron olyan, hogy olyan gusztusos pogácsa vót, hogy tényleg meg lehetett kívánni, ahogy csak ránézett az ember. Hát nem és nem akart venni belőle, nem akart venni belőle, de annyira kínálták, hogy má' nem akart szégyenbe gyünni, nem akarta megsérteni őket, akkor vett belőle egy pogácsát. De aszongya hogy csak így a izén, a fogai közt mindég egy morzsát [evett meg], s egyszer csak érzi, húzza ki: valami szőrök, meg mik vótak benne. Hogy ő föluggrott és hazáig szaladt, és érezte, hogy valaki őtet kíséri, futnak utána. Hátrafordult egy helyen és nem látott senkit. És szabályosan aszongya érezte a lihegést is minden, amég haza nem ért. A barátja mondta.

Na annak is valaki megtanácsolta, de aszondták hogy Józsi bácsi aszondta, hogy az, aki tanácsolt, az is boszorkány volt, mer' tudta hogy mit köll tenni. És aszongya hogy, az meg megtanácsolta neki, hogy ha megy azon a bakkon és hogy mindig csak körösztbe tegye a lábait, és ha odamegy, csak körösztbe tegye ott is a szék alatt, ha így ül, akkor csak úgy körösztbe tegye a lábait. Hogy meg fogja látni, hogy olyan szépen abbahagyják a' üldözést és nem fogják kívánni, hogy elvegye a lányukat. Mer' ő nem akarta, a lány meg igen akarta őtet.